

Orgaan van de Bond van
Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

de *hervormde* vaan

76^e jaargang · nr 9 · september 2016

pagina 7

Bijbelstudie N.T.
**Gelijkenissen
van de Heiland**

pagina 14

Serie Tien Geboden
Het vijfde Gebod

pagina 20

**Uitnodiging
Bondsdag 2016**

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Bonkelaarsplein 46, 3363 EL Sliedrecht
T 0184 636920 • dswwestland@hotmail.com

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
T 0318 483717 • dsjpnap@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Callunalaan 12, 6721 HA Bennekom
T 0318 304955 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk
Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk
T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
T 0348 551496 •
accountant.c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (commissie 25+)
Joh. Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
T 0548 519549 • e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.H. Lammers (Redactie-adres)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
T 0180 424636 • j.h.lammers@hetnet.nl

Lid: Ds. J.M. Molenaar (Themadagen)
Vossenakker 2, 6711 CZ Ede
T 0318 307748 •
ds.jmmolenaar@hervormdede.nl

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties: Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau, Beatrixstraat 20a,
3862 DB Nijkerk • T 033 - 2456699
E bondsbureau@filtnet.nl
Bankrek.nr. NL08RABO0377871559
t.n.v. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Openingstijden Hervormd Bondsbureau:
Maandag t/m donderdag van 8.30 - 11.30 uur.
Vrijdag gesloten.

*Voor al onze activiteiten zie onze agenda op
www.hervormdemannenbond.nl*

inzenden kopij oktober-nummer

De kopij voor het oktober-nummer moet vóór
20 september bij de drukker (info@boutdruk.nl)
aanwezig zijn.

inhoud

Meditatie	3
Bijbelstudie o.t.	4
Bijbelstudie n.t.	7
Van de voorzitter	11
'Onder een vergrootglas'	12
Serie Tien Geboden (vijfde gebod)	14
Organisatienieuws	17
Overlijdensberichten	17
Uitnodiging Bondsdag 2016	20

Eet smakelijk...

“en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden”

Johannes 10 vers 9b

1) Eet smakelijk, dat zeggen we als we gaan eten. Het betekent: dat het eten mag smaken. Geldt dat in het geloof ook? Lees maar mee. De Heere Jezus vertelt over: weide vinden. Hij gebruikt het voorbeeld van schapen: de herder trekt er met ze op uit op de dag en zoekt weide en voedsel voor ze op. Kijk, zegt de Heere Jezus, dat doe Ik ook. Nu nog steeds? Ja. Hoe dan? Ik ben als dominee bezig met de Bijbel, moet preken maken om voedsel te geven aan de gemeente. Hoe doen we dat? Ik lees een Bijbelgedeelte, bid en bestudeer het; ik lees er uitleggers op na, maar het Bijbelgedeelte gaat niet open voor me. Ik denk: hoe moet ik hier een preek over maken en er voedsel uithalen om uit te delen? Nu anders: ik lees een Bijbelgedeelte, bid en bestudeer het, lees wat uitleggers er over zeggen en het gaat open voor me: dit is het, wat God bedoelt. En ik denk: ik heb wel stof om er zes preken van te maken, zoveel voedsel zit er in. Dat is: “weide vinden”; dan zit er voedsel in het Woord van God voor je, mag je er van eten met smaak en is er zoveel te eten, dat je het niet op kunt. Heel belangrijk is het dat, als ik de preek ga maken, vraag of de Heere Jezus mij de weide wil aanwijzen in Zijn Woord!

2) Zó omgaan met Gods Woord is ook belangrijk voor de Mannenverenigingen in het nieuwe seizoen, dat weer begint. Als we Bijbelstudie doen, het Bijbelgedeelte lezen en Gods zegen er over vragen, zullen we weide vinden. Hoe? We zullen een belofte vinden die

ons hart raakt en dat we zeggen: “hoe bestaat het, dat heb ik nu nodig, een verademing”. Of een bemoediging als we in een uitzichtsloze situatie zitten: dat u verder kunt, terwijl u geen opening zag. Of dat we gewezen worden op onze houding om als christen zout te zijn. Of dat we vechten met verkeerde begeerten en zondige lusten en dat die geloofsstrijd op de Mannenvereniging ter sprake kwam en dat er een weide voor je open ging en u ontdekte hoe u met Christus verleidingen en verzoeken kan overwinnen en dat u wel kon zingen: de HEERE is mijn Sterkte en mijn Heil. Of dat u met uw geloofsleven in de knoop zat en dat het in de vraagbespreking aan de orde kwam, dat zelfs Paulus erkende dat hij als gelovige nog zo vleeselijk was en dat hij daarom God zo intens dankte in Jezus Christus voor de verlossing, ja dan gaat er een weide open, dat u weet: mij de grootste van de zondaren is genade geschonken, uit genade en om genade, genade voor genade. Dat is weide vinden: voedsel ontdekken en ervan eten, door het geloof!

3) Ja, zegt u, maar het werkt niet automatisch zo. Nee, dat is zeker. Gebed en de leiding van de Heilige Geest is nodig. Elke keer weer. En dan nog..... Ja, dat weet ik. Hoe zo? U rekende een keer op een heerlijke weide van Gods Woord en het leek wel of er die avond op de Mannenvereniging voor u niets te eten was. Voor anderen wel, voor u niet. Wat dan? Zie deze tekst. Het is een belofte van de

Heere Jezus: een weide vinden. Deze belofte werkt niet altijd a la minuut, maar werkt wel, want de Heere Jezus heeft het beloofd. Maak in geloof van deze belofte uw gebed: “Heere Jezus, ik dank U voor Wie U bent en wat ik in U ontvangen heb en voor Uw Woord, waarin U een weide aan mij geeft”. Zó zal God u met Zijn Voedsel verzadigen. En als u zegt: “ik rekenende niet op een weide met voedsel voor mij, ik wilde eigenlijk die avond van de Mannenvereniging overslaan, maar ben toch gegaan, wat werd ik beschaamd, want God deelde

voedsel aan mij uit, wat was er veel te eten”. Voor u wel, in ieder geval. Ja, je moet wel eens erkennen: “geen lust en honger en toch zorgde de Heere Jezus voor Voedsel, maar goed dat ik geweest ben, want God is echt een God van verrassingen”. Laten we bidden en uitzien in het komende winterseizoen om deze zegen van onze God, dat Hij om Christus’ wil ons te eten geeft uit Zijn Woord en dat we gevoed worden. Wat eten we met smaak: “smaak en ziet, dat de Heere goed is”. Wie dat proeft, wil meer. En geeft God van alles de eer!

4

Ds. E. de Mots

bijbelstudie o.t.

Gods oordeel komt!

Nahum 2 vers 1–13

(Vers 1)

Na Juda en de koning van Ninevé, wordt nu Ninevé als stad aangesproken. De stad moet zich voorbereiden op de oorlog. **De verstroyer** trekt tegen haar op. Er wordt niet duidelijk gemaakt wie dat zijn. Men denkt aan de Meden met de Babyloniërs. De aanduiding geeft wel aan dat hun optreden grote gevolgen zal hebben. Daarom wordt de stad - op een ironische (dat is: spottende) manier - opgeroepen om weerstand te bieden aan de naderende legermacht. Ironisch omdat God besloten heeft de stad te verwoesten en dus zal elke verdediging zinloos blijken te zijn. **De lendenen**

sterken’ wil zeggen zich sterk maken. Want in de lendenen zit de kracht om te lopen.

(Vers 2)

Zoals de verwoesting van Ninevé vaststaat, zo ook het herstel van Jakob en Israël. De HEE-RE gaat Zijn volk verlossen! **Glorie** duidt op verhoging of verheffing. Het wijst op de tijd dat Israël in kracht en zegen heerschappij zal voeren over de volken. Dan krijgt **Jakob** (let op de betekenis van de naam: hielienlichter, een herinnering aan zwakheid en ontrouw!) zijn glorie weer terug. En de **glorie** die terugkeert, is **de glorie van Israël**.

De plunderaars zijn de Assyriërs die het volk hebben leeggeplunderd. Daarbij hebben zij ook *hun wijnranken te gronde gericht*. De ranken zijn niet alleen een symbool voor de economie - dit komen we verderop in de Bijbelstudie nog wel tegen, in Habakuk 3: 17. Maar tegelijk vormen zij ook een bron van vreugde (vgl. Jesaja 24: 7 - 15) en kunnen zij gebruikt worden als beeld van het eigenlijke leven van een volk. Vgl. Jesaja 5: 1 - 7.

(Vers 3)

Vanaf dit vers wordt de verwoesting van Ninevé tot in detail beschreven. Dit behoort tot het meest omvangrijke deel van de profetie. Er worden daarvoor allerlei metaforen en beelden gebruikt. Al deze beelden dienen één doel: de beschrijving van de volledige verwoesting van Ninevé. Met *zijn helden* worden de helden van het leger van de Meden en de Babyloniërs (de *verstrooier, vers 1*) bedoeld. De *rode kleur* overheerst in dat leger. Dat kan door het gebruik van rode verf of omdat de wapens met koper zijn overtrokken.

Rood is in dit geval de kleur van de agressie. Het militaire tenue is ook *rood*, door het gebruik van karmozijn. Het *schudden van de lansen* is een gebruik om indruk te maken op de vijand. Om te laten zien hoe bedreven men is in het gebruik ervan.

(Vers 4)

In een indrukwekkend hoog tempo overrompelt de vijand Ninevé. De *strijdwagens* razen door *de straten en pleinen* van Ninevé. Daarbij moeten we denken aan de buitenwijken van de stad, niet aan het deel binnen de muren. Dat moet nog veroverd worden. De beschrijving aan *fakkels en bliksemschichten* suggereert de enorme snelheid waarmee de strijdswagens

komen aanzetten. Er is voor de Ninevieten geen enkele grip op te krijgen.

(Vers 5 - 7)

De koning van Assyrië denkt de aanval te kunnen afslaan en rekt daarvoor op zijn *machtigen*: dat zijn de militaire leiders. Zij haasten naar de muur. De bescherming van de muur is van het allergrootste belang bij een belegering. Denk maar aan de muren van Jericho. Maar als het erop aankomt, struikelen zij in hun haast om de muur te beklimmen. Zij komen te laat: de aanvallers maken het *stormdak* al gereed om de muur te bestormen. *Het stormdak* is een onderdeel van het wapentuig dat beschutting bood tegen aanvallen vanaf de muur. Zodat enigszins beschermd aan het slechten van de muur kon worden gewerkt.

Maar de verdediging van de stad faalt. Zij gaat hopeloos ten onder. Het beeld waarmee dat wordt beschreven, is dat van een *overstromende vloed*. De bewoners van het paleis *smelten weg van angst* voor de onstuitbare watervloed.

Ninevé wordt *ontbloot*, dat is: ontdaan van al haar luister! Tegelijk ook beroofd van alle bescherming. De inwoners worden weggevoerd. Zij worden gezien als *slavinnen*. Zij treuren over hun lot, wat te horen is aan hun *koeren*. Zoals *duiven* dat doen en te zien is aan het zich op de borst slaan. Het geluid van duiven kan overeenkomen met het kreunen in wanhoop. De wanhoop uit zich in het *op de borst slaan*, zoals bij rouw gebruikelijk was en is. Vgl. Lukas 18: 13 en 23: 48.

(Vers 8)

Ninevé was een stad vol soldaten. Maar nu de stadsmuur is doorbroken, vluchten de Assyrische legertroepen weg. Zoals water

wegstroomt uit een *watervijver*. Het is een treffend beeld voor de toestand waarin de stad is terechtgekomen. De aanstormende troepen hebben paniek veroorzaakt en daardoor wil niemand achterblijven in de stad. Ondanks bevelen aan de soldaten om op hun post te blijven, vluchten zij allemaal weg.

Ook in dit vers klinkt ironie door. Ninevé was namelijk beroemd om haar waterwerken. Die waren door Sanherib ontwikkeld. Maar dit symbool van kracht, wordt door Nahum gebruikt om de val van Ninevé aan te kondigen.

(Vers 9 - 10)

Assyrische koningen schepten altijd op over de enorme hoeveelheden buit die zij geroofd hadden van hun tegenstanders. Daardoor was ze de rijkste stad van heel het Nabije Oosten. Nu wordt Ninevé zélf geplunderd. De buit van de belagers is zo groot dat die eindeloos (*geen einde aan de voorraad*) genoemd kan worden.

Naast de plundering bij de verovering vroegen de Assyriërs schatting van de onderworpen gebieden en verrijkten zich zo ten koste van die gebieden. Maar de stad die eens zo rijk was, is nu een ellendige puinhoop, zonder schatten en zonder leven. Het is *leeg, leeggeplunderd!*

Dat is wat overblijft van macht die wordt gebruikt tégen God en Zijn volk!

De gevluchte inwoners van de stad zijn er niet beter aan toe. In aangrijpende woorden tekent Nahum in *vers 10* hun angst. Die angst wordt op verschillende manieren beschreven. *Het hart smelt weg* wijst op totale moedeloosheid. Vgl. Jozua 2: 11, 5: 1 en 7: 5. Overal waar kracht zou moeten zijn (*in al de lendenen*) zijn

pijnscheuten. De *gezichten verschieten van kleur*: ze worden lijkleek. Er is alleen uitzicht op verschrikking en een overvloed aan ellende.

(Vers 11 - 12)

In deze verzen gaat Nahum weer over op beeldspraak. Hij vergelijkt de stad Ninevé met de verblijfplaats van een troep *leeuwen*. Zoals al eerder vermeld, is de leeuw een dier dat vaak in Assyrische scripties voorkomt. Koningen van Ninevé vergeleken zichzelf daarmee. Als leeuwen verscheurden zij de inwoners van overwonnen steden. Acht keer gebruikt Nahum in de *verzen 11 - 13* het woord voor leeuw, in verschillende samenstellingen. Alles was onder haar controle, niemand joeg haar angst aan, zo zeker was Ninevé van haar macht.

Máár... wat is daar nu van over? Wat is er over van de stad? Ook de leeuw zelf is er niet meer. Hij was altijd maar bezig met roven en doden. Hij vulde zijn holen en verblijfplaatsen met buit en prooi. En de stad heeft er- volgens *vers 12* - op overdadige en gulzige manier van genoten. Máár...waar is nu hun *verblijfplaats*? Zo profeteren deze twee verzen de ondergang van de stad Ninevé en haar inwoners.

(Vers 13)

Dit vers benadrukt de laatst geschreven zin hierboven. Met de woorden *Zie, Ik zál u* kondigt de HEERE het oordeel aan over de grenzeloze tirannie van Ninevé. En let erop Wie dit zegt: *De HEERE van de legermachten*. Alle machten in de hemel en op de aarde zijn aan Hem onderworpen. Zoals de Heere Jezus ook sprak bij Zijn afscheid: *Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde* (Matth. 28: 18b).

Gods oordeel houdt in dat de *strijdwagens in*

rook opgaan en verbranden. Soldaten (*jonge leeuwen*) sterven in de strijd. De buit (prooi) wordt weggevaagd en *de gezanten* het zwijgen opgelegd. Kortom: het einde van de militaire macht van de Assyriërs.

Samengevat de kernboodschap van Nahum 2:

Nahum 1 eindigde met de komst van de vreugdebode. Nog even en de boodschap van vrede wordt verkondigd! Dan kan het volk de feesten voor God weer ongestoord vieren en zijn geloften inlossen. In Nahum 2 blijkt wat dit betekent voor Ninevé: verwoesting en verderf.

Aan het pochen, het opscheppen, ja de groothedswaanzin van de Assyriërs, maakt God een einde. Er blijft niets over van de militaire macht en grootheid van Ninevé en haar inwoners.

Het doet denken aan de laatste regels van Psalm 119: 60 ber.: *als ik op Uw gerichten heb gestaard, Uw oordeel, HEER, kan niet dan vrees'lijk wezen.*

Gespreksvragen

1. *De HEERE zal de glorie van Israël herstellen*, valt te lezen in vers 2. Twee vragen:
 - a) Zou dit ook betekenis kunnen hebben voor het Israël van vandaag?
 - b) Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?
2. Waarom zou Nahum met zoveel (kleurrijke) beelden de legers van *de verstrooier* (vers 1) tekenen? Zie daarvoor vers 3 en 4.
Lees eventueel Handelingen 2: 19b erbij.
3. Met welke steekwoorden zou u de reactie van de inwoners van Ninevé omschrijven?
4. Wat zeggen de bij vraag 3 gegeven antwoorden ons over Gods oordelen?
5.
 - a) Kunnen en mogen wij Gods oordelen in onze tijd óók aanwijzen?
 - b) Zo ja, hoe en waar dan?
Zo nee, waarom niet?
6. Biedt de boodschap van Nahum 2 ons ook troost? Motiveer uw antwoord.

7

bijbelstudie n.t.

Ds. M. van der Zwan

Gelijkenissen van de Heiland

(Mattheüs 13: 1-53)

(1-23)

De meeste lezers van de Hervormde Vaan zullen de gelijkenis van de zaaier reeds als kind hebben leren kennen. Als het verhaal werd verteld, volgde daarop meteen de uitleg die de Heere Jezus daaraan heeft gegeven.

Daardoor weten wij wat de Heere met deze gelijkenis heeft willen zeggen. De menigten die zich rondom Hem hebben verzameld moesten het echter zonder Zijn uitleg doen.

Het ligt echter niet voor de hand, dat je

zonder uitleg begrijpt wat de Heere Jezus met deze gelijkenis wil zeggen. Hij heeft de discipelen niet voor niets achteraf uitleg te geven, maar waarom spreekt de Heere Jezus dan tot de menigten in deze raadselachtige gelijkenissen? Dat is ook de vraag die de discipelen bezighoudt.

Het antwoord dat Hij op deze vraag van de discipelen geeft, is schokkend. De Heere Jezus vertelt gelijkenissen, zodat de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen voor de menigten verborgen blijven. Hij wil dus niet dat de mensen tot geloof komen. Geloof vraagt immers inzicht. Je moet tot het inzicht komen dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, Die God gezonden heeft om zondaars te verlossen. Dat inzicht moet ertoe leiden dat je jezelf aan Hem toevertrouwt.

8 Dat inzicht en vertrouwen zijn er niet vanzelf en zijn ook niet vanzelfsprekend. Wij hebben dat zelf ervaren en zien het ook om ons heen. Indien inzicht en vertrouwen als vanzelf aanwezig zouden zijn, dan zou de hele wereld wel in Hem geloven. Tegelijkertijd is dit geloof noodzakelijk, want alleen zo zul je als zondaar gered worden van het oordeel dat je jezelf waardig hebt gemaakt.

Dat laatste maakt de uitspraak van de Heere Jezus nu zo schokkend. Immers, als Hij mensen ervan weerhoudt om tot geloof te komen, dan is Hij dus ook niet bereid om hen te redden en zijn zij verloren! Wat beweegt de Heere om Zich zo op te stellen? Het antwoord vinden wij in de volgende verzen, waarin de Heere allereerst opmerkt dat aan de discipelen is gegeven om de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen. Vervolgend zegt Hij: 'Want wie heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloe-

dig hebben; maar wie niet heeft, van hem zal afgenomen worden, zelfs wat hij heeft.'

Hij zegt dit tegen discipelen die Hem op Zijn roepstem in geloof volgen. De menigten lopen daarentegen wel achter Hem aan, maar zij geloven niet in Hem. Zij vertrouwen zich niet aan Hem toe. Zij hebben, want Jezus is in hun midden, maar zijn ongelovig. Daardoor zal Zijn aanwezigheid voor hen geen redding brengen. Zij hebben niet, en wat zij hebben, namelijk de aanwezigheid van de Heere, zal hun ook nog worden afgenomen. De discipelen geloven daarentegen wel in Hem, zij hebben en daarom zullen zij ook groeien in inzicht. Zij zullen overvloedig hebben.

Wat wij dus leren uit deze woorden van de Heere Jezus is dat ongelof onzettende gevolgen heeft. Dat wordt nog duidelijker aan de hand van de profetie van Jesaja (hoofdstuk 6). Hij richt zich tot het ongelovige Israël, dat in plaats van de HEERE de afgoden naloopt. Daarom moet Jesaja van de HEERE wel preken, maar níet om de mensen tot geloof te leiden. Nee, hij moet preken, opdat de mensen zich steeds meer verhardten in hun ongelof. Een vreselijk oordeel! Daaruit blijkt dat de HEERE genoeg kan krijgen van ons ongelof. Zijn roep tot geloof verdraagt geen uitstel. Daarom klinkt het in Psalm 95: 4 en 5: 'Zo gij zij stem dan heden(!) hoort, geloof Zijn heil- en troostrijk woord, verhardt u niet, maar laat u leiden. Verhardt u niet, neem Zijn genâ ootmoedig aan.' Wie dan zichzelf toch verhardt, d.w.z. ongelovig blijft, zal door de HEERE verhard worden.

Tegelijkertijd moet worden gezegd, dat de profetie in het zesde hoofdstuk van Jesaja uitloopt op een 'totdat'. De verharding vindt

plaats, 'totdat de steden verwoest zijn...maar zoals van de eik en de haageik na het omhakken een stronk overblijft, zal hun stronk een heilig zaad zijn' (Jesaja 6: 13). Verharding is dus niet altijd het laatste woord, het kan ook een tijdelijk oordeel zijn. We zien het ondermeer terug in de levens van de discipelen, die immers ook Israëlieten waren. Denk ook aan de Joodse menigte die op de eerste Pinksterdag in hun hart geraakt werden, verslagen raakten en zich lieten dopen in de Naam van de Heere Jezus. Moet de naam van Paulus ook niet genoemd worden? De apostel die eerst de gemeente van Christus hartstochtelijk vervolgde, maar later al zijn tijd en energie in Zijn dienst gaf, omdat hij tot geloof in Hem was gekomen.

Geloof is dan ook het tegendeel van verharding. Hetzelfde geldt voor de gevolgen. Verharding is namelijk rampzalig, maar de Heere Jezus spreekt zijn gelovige discipelen zalig (vers 16) en laat in vers 17 weten hoe bevoorrecht zij daardoor zijn vergeleken bij het voorgeslacht. Zij horen en zien wat anderen graag met eigen oren en ogen hadden willen waarnemen. In hun geloof 'hebben' zij (vers 12) en daarom zal hun gegeven worden, de Heere Jezus zal de gelijkenis van de zaaier aan hen wel uitleggen.

Ook uit deze uitleg van de Heere Jezus blijkt, dat het Woord van het Koninkrijk niet als vanzelfsprekend gehoord en geloofd wordt. Het kan stuiten op onbegrip, omdat iemand er niets mee kan, is hij het ook direct weer vergeten. Dat blijkt niet alleen een persoonlijk proces te zijn, want de duivel rukt het woord weg. We zien hem als een begerige vogel meteen grijpen wat hij te pakken kan krijgen. De mensenmoordenaar van den beginne laat

geen mogelijkheid onbenut om een mens ten onder te laten gaan.

Het Woord kan volgens de uitleg van de Heere Jezus ook tijdelijk 'iets' doen. Het roept hevige emoties van vreugde op, maar zodra er vanwege dit Woord moeilijkheden ontstaan, wordt het verlaten. Daarnaast kan het Woord ook worden verstikt, omdat hoofd en hart vol zitten met andere zaken. De één heeft veel zorgen en gaat daarin op, de ander wil steeds meer hebben. Beide kunnen ook samen opgaan, maar zowel het één als het ander brengt met zich mee dat je jezelf niet meer laat leiden door het woord van het Koninkrijk. Oeverloos gepieker en alleen maar werken, omdat je meer wilt bezitten, ontnemen het geloof haar plaats.

Tenslotte noemt de Heere Jezus de mogelijkheid dat het Woord in goede aarde valt. Het wordt begrepen, dat wil zeggen dat het op waarde wordt geschat. De schellen vallen je van de ogen, het licht van Gods liefde en genade schijn in het hart. Dan wordt, met Psalm 36: 2, 'het vette van Uw huis gesmaakt, een volle beek van wellust maakt, hier elk in liefde dronken.' Om het met de woorden van Petrus te zeggen: 'Heere naar wie zullen wij heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven.' (Johannes 6: 68). Als mensen zich toevertrouwen aan de Heere Jezus vanwege het inzicht in Wie Hij is, dan is het zaad in de goede aarde gevallen. Dan begint er iets te groeien, zoals de eerdergenoemd apostel zelf ook schrijft in II Petrus 3: 18 'Groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus.' Het is de groei waarvan de Heere Jezus hier in het Evangelie naar Mattheüs spreekt. Geloof brengt vruchten voort, honderd-, zestig- en dertigvoudig.

(24-43)

Ook in de drie gelijkenissen die in deze verzen aan de orde komen, gaat het over groei. De eerste gelijkenis wordt eveneens op verzoek van Zijn discipelen door de Heere Jezus uitgelegd. Konden wij aan de hand van de gelijkenis van de zaaier nog denken dat er vier categorieën mensen zijn, hier blijkt dat het er slechts twee zijn. De ene categorie wordt door de Heere Jezus 'het goede zaad' genoemd en staat voor de kinderen van het Koninkrijk. De andere categorie draagt de naam 'onkruid' en staat voor de kinderen van de boze. Andere zaden zijn er niet! Wel groeien beide gedurende een bepaalde tijd samen op. Het onkruid kan zijn gang gaan, met alle nadelige gevolgen voor de gelovigen van dien (vers 41). Dat vraagt van hen geduld, maar dan breekt de dag van de oogst, dat is de oordeelsdag, aan. Het betekent het einde van de kinderen van de boze, maar de eeuwige heerlijkheid voor de kinderen van het Koninkrijk.

De Heere Jezus verkondigt hier dat het niet om het even is of je wel of niet gelooft. Er zijn slechts twee wegen. De weg van het ongeloof leidt tot het eeuwige verderf, maar de weg van het geloof in de Heere Jezus leidt tot het eeuwige leven. Hier zien wij wat het inhoudt als de Heere Jezus tegen Zijn discipelen zegt dat hun ogen en oren zalig zijn (vers 16). Zij zijn zalig, omdat zij in Hem geloven en Hem toebehoren.

Weliswaar staat hun geloof blijkens de gelijkenis van het onkruid onder druk, maar de twee andere gelijkenissen laten zien, dat het geloof tegen de verdrukkingen in groeit. Het Koninkrijk der hemelen laat zich niet overweldigen, ook al lijkt het op het eerste gezicht niet zo veel voor te stellen. Het mosterdzaadje

groeit immers ook uit tot een grote boom en een beetje zuurdesem doorzuurt al het meel. Het is de belofte, dat het Evangelie van de Heere Jezus Christus vrucht zal dragen, zowel in het persoonlijk leven van de gelovige als in de wereld. Het Koninkrijk der hemelen heeft een kracht, die niemand kan weerstaan. 'Welzalig hij die al Zijn kracht en hulp alleen van U verwacht!'

(44-53)

De vruchten van de groei worden echter alleen gevonden bij hen die het Koninkrijk der hemelen als een schat of een parel van grote waarde aannemen en bereid zijn om daar alles voor te laten schieten. Zo blijkt uit de volgende twee gelijkenissen. Het gaat dan om mensen die met Hiëronymus van Alphen belijden:

Roem, wereld, uw schatten!
Gij kunt niet bevatten,
Hoe rijk ik wil ben.
Heb alles verloren,
Maar Jezus verkoren,
Wiens rijkdom ik ken.

Er bestaat echter ook een andere uitleg van deze gelijkenissen, waarin de persoon die de schat of de parel in zijn bezit wil hebben gelijk wordt gesteld met de Heere Jezus. Hij is dan Degene Die alles over heeft om de schat en de parel in Zijn bezit te krijgen. Er is ook wel iets voor deze uitleg te zeggen, omdat het in de derde gelijkenis ook gaat over vissen die gevangen worden en waarbij de rechtvaardigen worden bewaard en de slechten worden weggegooid.

Daarnaast wordt deze uitleg ondersteund door het feit dat de Heere Jezus Zijn leven

heeft gegeven om zondaren zalig te maken. Problematisch is daarentegen dat een zondaar gelijkgesteld wordt met een parel of een schat. In zichzelf zijn zij dat namelijk helemaal niet. Een mens met zonde bevreemd is in zichzelf niet begerenswaardig voor God. God verlost niet, omdat mensen Hem tot liefde opwekken. Gods liefde voor zondaars moet een mens dan ook niet in zichzelf zoeken. Het gaat om vrije gunst, die eeuwig Hem bewoog. Gods liefde voor zondaars, komt uit Hemzelf, maar Hij gaat dan wel voor hen, zoals iemand die een schat of een parel van grote waarde heeft gevonden.

De liefde van God is dus geen vrucht van eigen akker, maar dat moet tenslotte ook van het geloof worden gezegd. John Newton schreef dan ook naar aanleiding van de gelijkenis van de zaaier:

‘Vader van alle genade, wij hebben uw voorbereidende genade nodig. Laat daarom dezelfde hand die het zaad geeft ook in een vruchtbare plaats voorzien.’

Een gebed, dat tot God mag worden opge-

zonden vanuit het geloof dat de HEERE geen vreugde vindt in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! (Ezechiël 33:11)

Gespreksvragen

1. De Heere Jezus belooft groei aan wie in Hem gelooft. Vertel elkaar hoe u die groei in uw eigen leven aantreft.
2. In de gelijkenis van de zaaier komen wij vier ‘categoriën’ mensen tegen. Treffen wij die vandaag ook zo aan? Zo ja, waar en hoe? (Laat daarbij ook de vierde categorie niet onbesproken).
3. Waarom is het zo belangrijk om de nadruk te leggen op het heden van de genade?
4. Welke bemoedigingen haalt u uit de gelijkenissen die in de verzen 24 tot en met 33 staan?
5. Welke twee wegen zijn er in het leven en waarom is het zo belangrijk om dat te benadrukken?
6. De gelijkenissen van de schat in de akker en de parel van grote waarde worden verschillend uitgelegd. Welke uitleg is volgens u het meest in overeenstemming met de gehele Schrift?

11

van de voorzitter

Ds. W. Westland

Een nieuw seizoen

In deze maand september gaat weer een nieuw vergaderseizoen beginnen. Ik hoop, dat u er blij mee bent. De zomermaanden vormen een goede onderbreking, maar ze kunnen ook stil zijn. Dan is het fijn om elkaar weer te ontmoeten, en samen bezig te zijn met

Gods Woord. Om uit die schatkamer oude en nieuwe schatten naar voren te halen (zie Mattheüs 13:52).

De Bijbelstudies in ons blad willen daarbij een hulpmiddel zijn. Maar probeer ook eens vòòr de vergadering een goede Bijbelverklaring te raadplegen. Het kan het gesprek op de ver-

enigingsavond ten goede komen. Zo mogen we elkaar opscherpen en bemoedigen. En dat hebben we nodig in deze tijd. In de afgelopen zomer is er heel wat gebeurd, dat ons veront-rust: zoveel mensen door brute aanslagen om het leven gekomen. Waar zijn we nog veilig? Als zulke vragen omhoog komen, mogen we ons bemoedigen vanuit Gods Woord. Ik denk nu aan het woord uit Jesaja 54:10 "Want al zouden bergen wijken, en heuvelen wankelen. Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het Verbond van Mijn vrede zal niet wan-kelen". Niet, dat we het verdiend hebben, maar we mogen pleiten op het middelaarswerk van Christus. "In Hem zijn al Gods beloften ja en amen (Zie 2 Corinthe 1:20). Tot verheerlij-king van God door ons".

Ik wens u fijne avonden deze winter op de mannenvereniging. Probeer zoveel mogelijk trouw aanwezig te zijn!

Putten 2016

Hoe zal ik het zeggen? Vroeger hadden we het over Toogdag. Die term raakte uit de tijd. Toen werd het Bondsdag. Klinkt dat ook niet te zwaarwichtig? Mannendag dan? Om te concurreren met andere mannendagen? Daar-toe laten we ons niet verleiden.

Onze dag is gepland op D.V. zaterdag 29 oktober. We vertrouwen erop, dat u ook nu weer in groten getale naar Putten komt!

De sprekers doen hun best om ons een stuk toerusting vanuit de Bijbel mee te geven. Dit keer in het perspectief van de christelijke Hoop. We zien er met belangstelling naar uit, en we hopen ook u en jou te ontmoeten. De dag begint om 10.00 uur.

Tenslotte

Een hartelijke groet, ook van de andere be-stuursleden.

12

Ds. P. van der Kraan

'Onder een vergrootglas'

Eenzaam avontuur

Vrijheid van het ambt

Was het wijlen ds. G. Boer niet die er zijn leerlingen en jongere collega's op voorbereidde dat het leven van een predikant een eenzaam bestaan is? Hij kon het weten, want hij spaar-de zijn hoorders niet, noch naar de ene, noch naar de andere kant. Onder die bediening werden dan ook de sleutels gehanteerd die het hemelrijk ontsloten voor wie ervoor bogen, terwijl de toegang tot datzelfde hemelrijk

werd gesloten voor wie dat niet deed, zoals dr. A. de Reuver in Gouda betoogde bij de presentatie van *Tijdbetrokken vreemdelingschap* - het gebundelde werk van ds. G. Boer. Om de eerder genoemde eenzaamheid echter aan te kunnen, is veel genade nodig. Dat bleek maar al te duidelijk uit het hoofdredactionele artikel in *De Waarheidsvriend* van 8 juli onder de titel *Vrijheid van het ambt*. Een vrijheid die met eenzaamheid is verbonden. Het artikel van de

hand van de hoofdredacteur trok de aandacht van de redactie van het *Reformatorsch Dagblad*, die het kennelijk belangrijk genoeg vond om het een dag later in hoofdzaak over te nemen in de rubriek *Kerkelijke pers*.

Moedig

Ik verwacht dat niet één van de lezers van ons blad zal beweren dat de hierboven genoemde zaak onbelangrijk is. De vrijheid van het ambt raakt immers onmiddellijk aan de vrijheid van de prediking. En prediking, die niet anders wil dan de Heilige Schrift naspreken, is de hartslag van de kerk. Toch wordt er kennelijk niet in alle gemeenten zo gedacht. En dan hoeven we niet eens ver te zoeken. De voorbeelden die drs. Vergunst in zijn artikel in *De Waarheidsvriend* aankaart, komen van heel dichtbij, zoals hij aangeeft. Dan is er moed voor nodig om de zaken bij hun naam te noemen. Het is altijd makkelijker om het mes in het vlees van anderen te zetten dan in eigen vlees te snijden. Die moed toont de algemeen secretaris van de Gereformeerde Bond. Het gaat dan ook om zaken die van levensbelang zijn.

Sluipenderwijs

Immers, als de prediking genuïlkorfd wordt door wat de gemeente wenst te horen óf als de horigheid aan het Woord wordt ingeruild voor de eigen ideeën van de predikant, komt de boodschap onder een stolp en wordt de ruimte van de Geest ingeperkt. Want God heeft Zijn Geest aan het Woord gebonden. Dit middel dient dan ook zonder reserve ingezet te worden. Dat kost een dienaar van het Woord het nodige aan inspanning en zelfverloochening, waarbij zich voortdurend de vraag aandient of hij er met zijn eigen gedachten niet tussenzit. In zo'n louteringsproces wordt een preek geboren. Noem het

gerust een louteringsproces, want het ontstaan van een preek heeft voor een dienaar van het Woord iets weg van de rechtvaardiging van de goddeloze. Daartegen verzet zich ook domineesvlees. Want het brengt onder andere eenzaamheid mee. De preekstoel wordt een hoge stoel waarop in Gods naam gestreden wordt (jawel!) om de stad mensenziel. Aangename reacties levert dat niet altijd op. U begrijpt dat hier het gevaar loert om mensen tegemoet te komen, al is het maar een beetje. Dat gevaar kan er zo maar insluipen omdat er veel genade nodig is om die eenzaamheid aan te kunnen.

Licht en zwaar

Drs. Vergunst noemt voorbeelden uit wat de volksmond 'lichte' gemeenten noemt. Het gaat dan om het verzoek om niet langer uit het Oude Testament te preken omdat de gemeente van het nieuwe verbond dat achter zich heeft. Of om het ontbreken van de ruimte om het evangelie in zijn tweeklank van zonde en genade te laten horen. Of over een gemeente die van zelfbeproeving (voor het heilig avondmaal) niet wil horen. Wat mij betreft: schokkende voorbeelden. Maar laten we ons daarop niet blindstaren. Zonder van de ernst van de genoemde voorbeelden af te doen, dreigt hetzelfde gevaar in zogenaamde zwaardere gemeenten. Hoeveel bevindelijke mistbanken van menselijk fabricaat versluieren daar niet het zicht op Christus? Hoeveel mensen zuchten niet onder een voorwaardelijke prediking die zoekende zielen lasten oplegt, te zwaar om te dragen? Wat dat betreft, is prediking van het Woord (maar dan het Woord alleen en het Woord voluit) onder alle omstandigheden een eenzaam avontuur. Maar in die eenzaamheid staat de rechtgeaarde dienaar van het Woord er niet alleen voor: hem staat een sterke Held terzij ...

Ds. J.H. Lammers

Serie Tien Geboden

Het vijfde gebod

“Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft”

(Exodus 20: 12)

“Eer uw vader en uw moeder, zoals HEERE, uw God, u geboden heeft, opdat uw dagen verlengd worden en opdat het u goed gaat in het land dat de HEERE, uw God, u geeft”

(Deut. 5:16)

Het vijfde gebod is het eerste gebod dat op de tweede tafel is genoemd die handelt over de liefde tot de naaste. Onder de naasten staan vader en moeder voorop. Zij zijn letterlijk de mensen die ons het meest na zijn. Gevraagd wordt om hen te eren. Niet alleen de vader, maar ook de moeder. Bij de heidense volkeren berustte het gezag vaak bij de man en vader. De Heere, de God van Israël, geeft een moeder dezelfde plaats als de vader (Spreuken 31: 28).

Ouders hebben een door God gegeven gezag over hun kinderen. Ten diepste berust het gezag bij God als onze hemelse Vader. Hij oefent Zijn gezag uit d.m.v. onze ouders. In antw. 104 van de Heidelberger Catechismus lezen we: ‘Het behaagt God ons door hun hand te regeren’. Ouders zijn dus de handen van God.

Ouders hebben een geweldige taak. Zij mogen hun kinderen voeden en kleden. Ze dragen kennis en vaardigheden over. Ook vormen ze een schakel tussen het verleden en de toekomst. Vooral hebben zij een opdracht om hun kinderen bekend te maken wie God is. Wat geven ouders in de opvoeding door? Ik denk aan Psalm 78. ‘Wij zullen ze niet verbergen voor hun kinderen, maar aan de volgende generatie, de loffelijke daden van de HEERE vertellen, Zijn kracht, en Zijn wonderen, die Hij gedaan heeft (vers 4)’. Het doel is: ‘Opdat de volgende generatie ze zal kennen, de kinderen, die geboren zullen worden en zij opstaan en ze weer aan hun kinderen vertellen (vers 6)’. Het gaat er niet om dat we aan de wensen van onze kinderen voldoen alsof het prinsen of prinsessen zijn. Het gaat erom wat ze echt nodig hebben. Daarom: ‘U moet ze uw

kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat (Deut 6: 7).’ Het hele leven dient gericht te zijn op de HEERE.

Voor eren staat in de oorspronkelijke taal een woord dat wijst op zwaarte en gewicht. Het gaat erom dat ouders gewicht in de schaal leggen. Ouders eren betekent dat we hen van gewicht achten, dat we hen met respect behandelen en hen belangrijk vinden. Het tegendeel van eren is minachten. Het komt voor dat groot geworden kinderen denigrerend spreken over hun ouders. Dat wordt als een ernstige zonde gezien (Ex. 21: 15,17; Rom. 1: 30). Ook al bereiken we meer dan onze ouders, ook al gaat bij het ouder worden de glans van het leven eraf, de “heerlijkheid” die de Heere ouders gegeven geeft, gaat er nooit af.

Het eren van de ouders sluit ook liefhebben in. Dat leren kinderen als de ouders hen liefhebben. Er wordt dan een voedingsbodem gelegd voor wederliefde. Als ouders egoïstisch leven en vooral aan hun eigen geluk denken, moeten ze er niet van schrikken als hun kinderen het moeilijk vinden om hen lief te hebben. Maar de andere kant is ook waar: als we er echt zijn voor onze kinderen, zullen onze kinderen ons liefhebben.

In de derde plaats is eren ook trouw zijn. Dat speelt bijvoorbeeld een rol als onze ouders ouder worden. Er waren in Israël geen sociale voorzieningen. Als mensen niet meer konden werken, zorgden de kinderen voor hen. Financiële zorgen spelen bij ons minder een rol. Al moeten we niet onderschatten dat er ten gevolge van de crisis juist ouderen getroffen

worden. Ook al hoeven we onze ouders bij het ouder worden niet in hun levensonderhoud te voorzien zoals in Israël, wij hebben wel een taak om naar hen om te zien. Hoe gaan we met ze om, als ze invalide of dement worden, als ze aan huis gebonden zijn of opgenomen worden in een verzorgingshuis? Als ze alleen overblijven en voor ons gevoel wel eens lastig kunnen zijn? Denk er eens aan hoe we behandeld willen worden, als we later zelf in die omstandigheden komen.

Er zijn ouders die hun kinderen een vrije opvoeding geven. Kinderen zouden zich vrij naar hun eigen inzicht moeten kunnen ontwikkelen en moeten zoveel mogelijk ruimte krijgen. Door een zogenaamde vrije opvoeding wordt er van kinderen echter onvrije mensen gemaakt, voor wie het leven altijd leuk moet verlopen. Onze kinderen leren niet om met tegenslag en beproeving om te gaan. Straf hoort dan ook bij opvoeden. Wie nooit straft, lijkt op Eli. Hij was een godvrezende man. Hij had veel verdriet over de openlijke zonden van zijn zonen. Zij sliepen zelfs bij het heiligdom met prostituees. Toch keek hij zijn zonen niet eens zuur aan (1 Samuël 3: 13).

Een ander woord voor straf is tucht. Tuchtigen hangt samen met trekken. Tucht is erop gericht om de dwalende op het rechte spoor te trekken. Straffen is heel wat anders dan het afreageren van je woede. De straf hoeft niet in elke tijd op dezelfde wijze plaats te vinden. Word er een pedagogische tik gegeven, is dat na een verstandelijke overweging en niet na een reactie vanuit een heftig gevoel. Slaan is in veel gevallen teken van onmacht. Beter kunnen we gebruik maken van andere maatregelen. Als kinderen ouder worden,

zullen we onze manier van straffen aanpassen.

De gehoorzaamheid aan de ouders, waarover wij horen heeft grenzen. Boven de ouders staat God Zelf. Het is een gouden regel: 'Men moet aan God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen (Hand. 5:29)'. Ouders kunnen een belemmering zijn in de verhouding tot God. Daarom moest Abraham het huis van zijn vader verlaten om te gaan naar een land dat de Heere wijzen zou (Gen. 12: 1, 2). Zijn vader stond hem met de afgoderij in de weg. Christus vraagt om Hem meer lief te hebben dan onze ouders (Markus 10: 29). Niet dat we het contact met ouders verbreken. Er ontstaat wel een geestelijke breuk, als wij in de Heere geloven tegen de wil van de ouders in.

Het is goed om ter harte te nemen hoe Paulus spreekt over de omgang tussen ouders en kinderen. Hij spreekt de vaders aan: 'En vaders, wek geen toorn bij uw kinderen op (Efeze 6: 4a).' En: 'Vaders, terg uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden (Kol 3: 21).' Ouders mogen het hun kinderen niet onnodig moeilijk maken. Altijd maar mopperen en schelden. Zeggen dat ze niets kunnen. Het is ook nooit goed. Kinderen kunnen misschien precies doen wat u zegt uit angst voor straf. Er komt echter een wrok in hun hart die zich op een gegeven moment kan ontladen.

Wie van ons kan het gebod houden? Wij moeten belijden dat wij onze ouders verdriet hebben gedaan door onze ongehoorzaamheid en liefdeloosheid. Misschien zijn ouders overleden en kunnen we het tegen hen niet zeggen hoe het ons spijt. We mogen met onze schuld komen tot God. De dichter zingt: 'Denk niet

aan de zonden uit mijn jeugd (Psalm 25: 7)'. We mogen elkaar wijzen op de Heere Jezus. Als kind peilde hij de zonden en gebreken van zijn ouders beter dan wij zouden kunnen doen. Hij heeft niet geschroomd om hen erop te wijzen. Als 12-jarige jongen zei Hij tegen hen in de tempel: 'Wat is het dat u Mij gezocht hebt? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader (Lukas 2: 49)'. Toch ging Hij met hen mee naar Nazareth en was hen onderdanig (Lukas 2: 51). Uiteindelijk is de Heere Jezus op het kruis gestorven om de straf te dragen van zondige mensen. Met Zijn onschuld bedekt Hij onze ongehoorzame en schuldige jeugd. De Heilige Geest schenkt geloof in Hem, opdat we in Zijn werk mogen delen. Hij vernieuwt ons en maakt ons Zijn beeld gelijk. We worden gehoorzaam in de Heere en dat uit dankbaarheid voor de verlossing in Jezus Christus. We leren het gezag dat boven ons gesteld is te erkennen, niet alleen van de ouders, maar ook van de overheid (Romeinen 13) en allen die over ons zijn gesteld. Waarbij gedacht kan worden aan het gezag van politieagenten, leraren op school en ambtsdragers in de kerk.

Het laatste wat we horen is dat het vijfde gebod eindigt met een belofte staat: 'opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft (de versie van Exodus)' En: 'opdat uw dagen verlengd worden en opdat het u goed gaat in het land dat de HEERE, uw God, u geeft (de versie van Deuteronomium).' Paulus zegt: 'Het is het eerste gebod met een belofte (Efeze 6: 1)'. De uitdrukking kan slaan op de plaats van het volk in het algemeen. Het volk en de gezinnen hebben echt toekomst in het land waar ze wonen, wanneer er gezag en liefde is. De

belofte geldt ook ieder die in de Heere Jezus gelooft. De gehoorzaamheid wordt beloond met een lang leven. Dat wil niet zeggen dat zij die geloven oud worden en zij die niet geloven, jong moeten sterven. Bij een lang leven mogen we eraan dat we de aanwezigheid van God en Zijn gunst mogen ervaren en vooral dat we het beloofde land in zullen gaan aan de andere zijde van het graf. Zij die in de Heere Jezus geloven, beërven de hemel, niet door hun gehoorzaamheid, maar enkel en alleen door de volmaakte gehoorzaamheid van onze Heere Jezus.

Organisatienieuws

Mannendag Midden Nederland

De commissie van de 'Mannendag Midden Nederland' nodigt u uit voor de regionale themadag, die wordt gehouden op D.V. zaterdag 1 oktober in Hoewelaken, in het gebouw "Rehoboth" achter de Hervormde Kerk, Westerdorpsstraat 67, 3871 AV.

Het thema voor deze dag is "Man naar Gods hart".

De referaten hebben betrekking op verschillende mannen met hun eigen karakter, geloofsweg, omstandigheden, uitspraken enz. Kortom de veelkleurigheid van Gods genade verheerlijkt in mannenharten komt naar voren.

Op deze dag zal ds. H.H. Klomp, Chr. Ger. predikant te Veenendaal spreken over: "Mannen uit het Oude Testament".

Ds. J.C. de Groot, Hervormd emeritus predikant te Dordrecht spreekt over: "Mannen in het Nieuwe Testament".

De bijeenkomst begint om 9.30 uur; vanaf 9.00 uur inloop. Rond de klok van 12.30 uur sluiten we af met een gratis lunch.

Voor inlichtingen www.mannendagmidden.nl of bel 0341-360520.

overlijdensberichten

Ons trouw en meelevend lid

ALFRED HUISMAN

is na een korte periode van ziekte, op de leeftijd van 43 jaar, uit ons midden weggenomen.

Wij denken met dankbaarheid aan zijn inbreng in onze vereniging. Wij wensen Albertha en de kinderen de liefde en vertroosting van de Heere toe.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging
"Onderzoekt de Schriften" te Ermelo

Ermelo, 6 augustus 2016

Jezus zei:

*"Ik ben de Opstanding en het Leven,
wie in Mij gelooft, zal leven:
Ook al was hij gestorven".*

Na een lange periode van afnemende gezondheid, overleed op 29 juli 2016 ons gewaardeerd lid

AREND ENGELS

in de leeftijd van 62 jaar.

Mag de Heere zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen troosten, zoals Hij dat alleen kan.

Bestuur en leden van
M.V. "Schrift en Belijdenis"
te Rouveen

Rouveen, juli 2016

*Wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,
het mensenkind,
dat Gij hem aandacht schenkt?
Psalm 8 : 3b*

Vertrouwend op zijn Heer en Heiland is
rustig en kalm ingeslapen, lid van onze
Mannenvereniging

**GERARDUS FLORIS
LEIJENHORST**

op de leeftijd van 65 jaar.

Wij wensen zijn vrouw Liesbeth en ver-
dere familie Gods troost en nabijheid toe.

Bestuur en leden mannenvereniging
"IMMANUËL" Stedum

Stedum, mei 2016

Psalm 118 : 7 (berijmd)

Met droefheid geven wij u kennis dat de
Heere uit dit leven heeft weggenomen
ons trouw lid

NELIS VAN WIJDE

op de leeftijd van 77 jaar.

Mede-oprichter van onze vereniging
waarvan 50 jaar lid en 40 jaar penning-
meester.

De Heere vertrooste zijn vrouw en ver-
dere familie met Zijn nabijheid.

Bestuur en leden van de M.V.
"Onderzoekt de Schriften"
te Ederveen

Ederveen, juni 2016

*Want uit genade bent u zalig geworden,
door het geloof, en dat niet uit u,
het is de gave van God.
Efeze 2 : 28*

Met droefheid geven wij kennis, dat
de Heere uit ons midden heeft weg-
genomen

JAN JOHANNES MULDER

op de leeftijd van 83 jaar.

Met dankbaarheid denken wij aan de tijd
dat hij als trouw lid en vele jaren als
secretaris aan onze vereniging was ver-
bonden.

Wij wensen zijn vrouw, kinderen en
kleinkinderen, de genade en troost van de
Heere toe.

Bestuur en leden van mannenvereniging
"Naar Schrift en Belijdenis"
te Vriezenveen

Vriezenveen, juni 2016

Met droefheid delen wij u mede dat de
Heere tot Zich heeft genomen ons mee
levend lid

CORNELIS VAN DER GRAAF

in de leeftijd van 77 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen
en kleinkinderen in dit grote verlies.

Bestuur en leden
M.V. "Schrift en Belijdenis" te Stolwijk

Stolwijk, juli 2016

'want Ik moet heden in uw huis blijven'
Lucas 19 : 5b

Met droefheid geven wij kennis van het overlijden van ons lid

WOUT UITSLAG

op de leeftijd van 71 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en verdere familie in dit verlies.

Bestuur en leden
M.V. "Onderzoekt de Schriften"

Hoge Hexel, 31 juli 2016

*Vernedert u dan onder de krachtige hand Gods,
opdat Hij u verhoogte te Zijner tijd.
Werpt al uw bekommernis op Hem,
want Hij zorgt voor u.
1 Petrus 5 : 6 en 7*

Op 6 juli 2016 werd door de Heere op Zijn tijd uit dit leven weggenomen ons trouwe en gewaardeerd lid

JOHANNES LUBBERTSEN

op de leeftijd van 63 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging "schrift en belijdenis"
te Hoef Putten

"Ik zal niet sterven, maar leven...!"
(Psalm 118 : 17)

Na een moedig en dapper gedragen ziekte heeft de Heere op 27 juni 2016 uit dit leven van ons weg genomen ons trouw en meelevend lid

CORNELIS VERBOOM

op de leeftijd van 85 jaar.

Met dankbaarheid denken wij terug aan de tijd dat hij als trouw lid betrokken was op onze vereniging.

Wij wensen zijn kinderen, kleinkinderen en verdere familie Gods nabijheid en sterkte toe bij het verwerken van deze lege plaats.

Bestuur en leden van mannenvereniging
"Calvijn"

Zeist, 5 juli 2016

*En het bloed van Jezus Christus
Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde
1 Joh. 1:7b*

Met droefheid geven wij u kennis dat de HEERE op 26 mei 2016 uit ons midden heeft weggenomen ons trouw en meelevend lid

JAN DE WAL

in de leeftijd van 79 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw en verdere familie.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging "Calvijn"
te Baarn

Baarn, juli 2016

BOND VAN HERVORMDE MANNENVERENIGINGEN OP G.G.

UITNODIGING

VOOR DE

BONDSDAG 2016

D.V. ZATERDAG 29 OKTOBER

IN DE OUDE KERK TE PUTTEN

Aanvang: 10.00 uur

Thema: “Hoop, ook nu!”

AGENDA:

1. Opening door de 1e voorzitter, ds. W. Westland
2. Referaat door prof. dr. M.J. de Vries te Papendrecht:
“Hoop in de wereld”
3. Betuiging van aanhankelijkheid aan Zijne Majesteit de Koning
5. Bespreking van de ingekomen vragen
5. Sluiting morgenvergadering door ds. J. van Dijk
6. PAUZE van 12.00 – 13.30 uur
7. Opening middagvergadering door ds. J.P. Nap
8. Referaat door ds. J.J. ten Brinke te Stolwijk:
“Hoop in mijn leven”
9. Zangpauze
10. Bespreking van de ingekomen vragen
11. Sluiting door ds. J.M. Molenaar

N.B. De vragen kunnen schriftelijk worden ingeleverd.
Om praktische redenen is het onmogelijk de vragen mondeling te stellen.

Iedereen is hartelijk welkom!

C.D. G (2e secr.)
